

Program „Mládež v akci“

GŘ pro vzdělávání a kulturu

<http://www.lorm.cz/cs/doteky/doteky-69.php#hledani-jazyka>

Hledání společného jazyka v rytmu aneb africké bubnování v Kunčicích

Šest členek brněnské hudební skupiny Spálený sušenky, děvčata hrající na africké bubny a tančící k tradičním africkým rytmům, se zapojilo do programu EU Mládež v akci a získalo finanční podporu pro svůj projekt. Děvčata jej nazvala „Hledání společného jazyka v rytmu“. Cílem první části projektu bylo naučit účastníky na letním týdenním setkání dva africké rytmy a vyzkoušet, zda hra na africké bubny a rytmus pomohou překonat bariéry mezi lidmi slyšícími a neslyšícími.

Všichni jsme se setkali 10.7.2011 v Kunčicích nedaleko Králického Sněžníku v Rychlebských horách. Bylo nás 21 účastníků, z toho tři neslyšící, dva hluchoslepí, deset vidících a slyšících a šest organizátorek – děvčat z kapely Spálený sušenky. Hlavní náplní byla dvoufázová výuka na djembe a basové bubny, a to dopoledne i odpoledne. K mému úžasu byl týdenní workshop zakončen naším společným veřejným vystoupením v pátek večer v Kunčické hospodě a v sobotu odpoledne na festivalu Bioslavnosti ve Starém Městě pod Sněžníkem. Během týdne jsme si vyslechli povídání o Gambii a africké kultuře, jiný večer jsme na louce za vesnicí vyzkoušeli za zvuku bubnů africké tance. Do programu byly zařazeny i dva turistické výlety do přírody, ten první jsme zakončili na Chatě Paprsek, kde snad nikdo neodolal výborným borůvkovým knedlíkům, v příštím výstupu jsme zdolali Kunčickou horu. A jako bychom měli málo praktického bubnování, zde na vrcholu se nám ohromně líbilo bubnovat na vlastní tělo a tak si vyzkoušet bodypercussion. Komunikační bariéry mezi slyšícími, nedoslýchavými i neslyšícími se záhy prolamovaly i díky českému znakovému i taktilnímu znakovému jazyku.

Všichni jsme se nadchli pro hraní na bubny a to nás úžasně stmelovalo. Děvčata se nám opravdu trpělivě věnovala, zvláště pak nám hluchoslepým, neboť pro nás bylo učení se bubnování velmi těžké. Rytmus sluchem nerozpoznáme a ani zrakem nemůžeme kontrolovat a napodobovat pohyb, ať už jde o pohyb rukou při bubnování nebo o gesta a znaky, označující začátek či konec skladby, změnu rytmu nebo kdo kdy hraje sólo apod. Museli jsme tedy hledat jiný způsob dorozumívání.

Honza i já jsme měli asistentky – Sušenky, které nám pomáhaly a různými doteky signalizovaly, co se děje. Z bubnů jsem si velmi oblíbila djembe pro jeho bezprostřední kontakt s ním, dlaněmi ruky jsem se dotýkala přímo bubnu. Je ručně vydlabaný z jednoho kusu kmene mahagonu a blána je z kozí kůže. Nejdříve nám asistentka individuálně ukázala základní tři údery na djembe a my jsme mohli hmatem sledovat tvar a položení ruky i celé paže a pak údery sami vyzkoušet. Hned jsme se začali učit jeden z rytmů, kdy každý buben (basový buben dundun, sangban i kenkeni, a také djembe) má svůj part a dohromady vytváří krásnou melodii.

Abychom poznali rytmus, asistentky nám jej vyklepávaly do nohy nebo ramene. Po chvíli se mi podařilo se do daného tempa vpravit a když docházelo k souhře s ostatními, vnímala jsem harmonii rytmu. Při hraní na basové bubny pro mne bylo velmi obtížné zkoordinovat různý pohyb levé a pravé ruky. Levá ruka vyklepává hřebíčkem rytmus na zvonec upevněný na bubnu a pravá ruka hraje podle svého partu otevřené či zavřené údery

Program „Mládež v akci“

GŘ pro vzdělávání a kulturu

dřevěnou palicí do blány ležícího bubnu, který má tvar válce a z obou stran je potažený blánou z telecí kůže. Asistentka vyklepávala na moje levé rameno údery hřebíku a na rameno pravé údery palice, ale hodně mne to pletlo, nedokázala jsem sladit pohyb a rytmus levé a pravé ruky. Avšak nakonec jsem zvládla jednoduchý dundunový part.

Zjistila jsem, že člověk s hluchoslepotou se může mechanicky naučit určitý rytmus a tempo. Když se mi podařilo najít souhru s ostatními, harmonie mi přinášela obrovskou radost a krásný zážitek. Moc se mi líbila i naše veřejná vystoupení, kde jsem si s naší bubenickou skupinou zabubnovala doprovod na djembe u rytmu Balakulanya a part dundunu u rytmu Lolo. Všichni jsme byli nadšeni. Někteří bubeníci i tanečníci ještě předvedli africký tanec Toro a vystoupení byla doplněna nádherným koncertem Spálených sušenek. Myslím si, že se nám opravdu podařilo najít společný jazyk v rytmu a k tomu prima mladé lidi, kteří nás s Honzou, jež jsme dříve narození, přijali moc hezky mezi sebe. Odvezla jsem si spoustu zážitků a chuť koupit si djembe, na které si teď občas doma pro radost zabubnuju.

Všichni se už těšíme na druhou část tohoto projektu, kdy se o víkendu setkáme v Brně. Přijďte se podívat v sobotu 15.10.2011 do SDV Labyrint, kde se bude konat nejen veřejné vystoupení naší bubenické skupiny, ale bude představen i celý projekt Spálených sušenek. Podrobnosti naleznete na: www.spalenysusenky.cz.

Václava Turková 28.8.2011